

ks. Arkadiusz Wójcik

Klasa VII szkoły podstawowej

Przez chrzest jesteśmy włączeni do uczestnictwa w życiu Kościoła

Cele ogólne

Pogłębienie prawdy o chrzcie, który jest zanurzeniem w mękę, śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa.

Kształtowanie postawy gotowości wypełniania zobowiązań wynikających z przyjęcia chrztu.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

– wskazuje, że celem posługi kapłana i apostołstwa świeckich jest zbawienie własne i pomoc w zbawieniu innych ludzi.

Umiejętności

– wyjaśnia związek chrztu ze śmiercią i zmartwychwstaniem Chrystusa,
– wymienia posługi kapłana oraz funkcje, jakie mogą pełnić w Kościele ludzie świeccy,
– wyjaśnia zadania świeckich w realizowaniu misji królewskiej, kapłańskiej i prorockiej.

Postawy

– określa swoje miejsce w Kościele.

Metody i formy

Sieć relacji, rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, analiza tekstu źródłowego, mini wykład, prezentacja filmu, rozpoznawanie darów, określanie zadań.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, film: *Co to jest chrzest?*, film: *Kto to jest kapłan katolicki?*, Dykasteria Nauki Wiary, *Dignitas infinita*, Watykan, 2 kwietnia 2024 r., Jan Paweł II, „*Kiedy patrzę wstecz*”. *Przemówienie wygłoszone do mieszkańców*, Wadowice, 7 czerwca 1979 r., plansza z napisem: KOSCIÓŁ, karty pracy.

MODLITWA

„Ojcze nasz”.

WPROWADZENIE

Przez chrzest mamy udział w owocach śmierci i zmartwychwstania Chrystusa. Zło zostało pokonane, a my otrzymaliśmy możliwość zjednoczenia się z Chrystusem. Zostaliśmy oczyszczeni z grzechu pierworodnego. O te owoce, mamy się troszczyć

przez całe życie.

W uświadomieniu tej prawdy pomocą niech będzie film: *Co to jest chrzest?*

Odtworzenie filmu: „3MC – Trzyminutowy Katechizm – 36. Co to jest chrzest?”.
(<https://www.youtube.com/watch?v=VDuVzNdhf-k&t=2s>)

Posłuchajmy słów św. Jana Pawła II, które wypowiedział podczas pierwszej pielgrzymki do Polski w swoich rodzinnych Wadowicach.

„Kiedy patrzę wstecz, widzę, jak droga mojego życia poprzez środowisko tutejsze, poprzez parafię, poprzez moją rodzinę, prowadzi mnie do jednego miejsca, do chrzcielnicy w wadowickim kościele parafialnym. Przy tej chrzcielnicy zostałem przyjęty do łaski Bożego synostwa i wiary Odkupiciela mojego, do wspólnoty Jego Kościoła w dniu 20 czerwca 1920 roku. Chrzcielnicę tę już raz uroczyście ucałowałem w roku tysiąclecia chrztu Polski jako ówczesny arcybiskup krakowski. Potem uczyniłem to po raz drugi (...) na 50. rocznicę mojego chrztu, jako kardynał, a dzisiaj po raz trzeci ucałowałem tę chrzcielnicę, przybывая z Rzymu jako następca św. Piotra” (Jan Paweł II, *„Kiedy patrzę wstecz”*. *Przemówienie wygłoszone do mieszkańców, Wadowice, 7 czerwca 1979 r.*).

ROZWINIĘCIE

Umieszczenie na tablicy planszy z napisem:

KOŚCIÓŁ

W codziennych rozmowach i w mediach słyszymy często, że Kościół się wypowiedział w jakiejś sprawie, że coś zrobił, coś przygotował itp.

- Co mamy na myśli, mówiąc: „Kościół”?
- Kto go tworzy?
- Jak najprościej możemy zdefiniować Kościół?

Katecheta przykleja na planszy kartki z napisami, tak by tworzyły okrąg. Środek arkusza pozostawia pusty. Kolejność kartek jest następująca: PAPIEŻ, BISKUPI, KAPŁANI, SIOSTRY I BRACIA ZAKONNI, WIERNI ŚWIECCY, JA.

Wspólnotę Kościoła tworzy wiele osób. Spróbujmy scharakteryzować niektóre relacje pomiędzy poszczególnymi członkami Kościoła.

Katecheta kolorowym pisakiem łączy ze sobą wybrane kartki, np. PAPIEŻ – WIERNI, BISKUPI – PAPIEŻ itd. Przy każdej relacji w rozmowie kierowanej wraz z uczniami charakteryzuje poszczególną relację i najważniejsze wyrażenia zapisuje na planszy. Nie może zabraknąć relacji: KAPŁANI – WIERNI ŚWIECCY, WIERNI ŚWIECCY – WIERNI ŚWIECCY, JA – WIERNI ŚWIECCY, JA – PAPIEŻ. Ćwiczenie należy ukierunkować w ten sposób, aby w opisie relacji znalazły się słowa: „odpowiedzialność”, „apostolstwo”, „świadectwo”, „pomoc innym”, „pomoc w zbawieniu”, „wzajemna modlitwa”.

Określiliśmy i nazwaliśmy różne relacje we wspólnocie Kościoła. Dokonałiśmy także ich charakterystyki. Spróbujmy teraz poszukać wspólnych elementów.

Katecheta podkreśla odpowiednie słowa i wyrażenia.

Wśród różnorodnych zadań i obowiązków, jakie mają poszczególni członkowie Kościoła, wszyscy – papież, biskupi, kapłani, siostry i bracia zakonnicy, wierni świeccy, ty i ja – mamy też zadania jednakowe dla każdego. Jesteśmy odpowiedzialni jeden za drugiego. Jesteśmy powołani do apostołstwa i dawania świadectwa. Każdy z nas ma własne miejsce w Kościele.

*Zapisanie na tablicy i w zeszytach ucznia tematu katechezy: **Przez chrzest jesteśmy włączeni do uczestnictwa w życiu Kościoła.***

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Albowiem jeden jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek, Chrystus Jezus, który wydał siebie samego na okup za wszystkich” (1 Tym 2,5-6).

Analiza tekstu biblijnego.

– Kto jest pośrednikiem między Bogiem a ludźmi?

Katecheta dopisuje na środku planszy z relacjami słowo: JEZUS.

Jedynym pośrednikiem między nami a Bogiem jest Chrystus. Relacje wszystkich osób we wspólnocie Kościoła spotykają się w Jego osobie. To On jednoczy wszystkich i dla Niego tworzymy wspólnotę Kościoła. Razem z Nim wypełniamy swoją misję w Kościele.

Chrystus, poprzez posługę Kościoła w sakramencie chrztu świętego, wybrał nas do spełnienia określonych zadań w Kościele i świecie. Z tym wybraniem łączy się potrójna misja.

Zapisanie na tablicy wyjaśnień potrójnej misji członków Kościoła.

Na mocy chrztu uczestniczymy w misji kapłańskiej, prorockiej i królewskiej.

- misja królewska – oznacza służbę innym ludziom.
- misja kapłańska – oznacza składanie duchowych ofiar (udział w liturgii).
- misja prorocka – oznacza głoszenie dobrej nowiny o Chrystusie.

Misja kapłańska jest zadaniem wszystkich ochrzczonych. Wszyscy chrześcijanie mogą składać w ofierze Bogu Ojcu, wraz z Jezusem Chrystusem, samych siebie. Szczególnie gdy przyjmują Komunię Świętą, modlą się i czynią dobro, kierując swoim życiem zgodnie z wolą Bożą. Podobnie jest z misją prorocką. To nie tylko kapłani mają głosić światu Dobrą Nowinę o Chrystusie. Obowiązek ten spoczywa na każdym ochrzczonym, w szczególnym zaś stopniu na rodzicach odpowiedzialnych za zbawienie swoich dzieci. W środowisku, w którym żyjemy, w świecie, mamy głosić słowo Boże tak, by przemieniać innych, prowadząc ich i siebie do wiecznego życia.

Każdy, kto należy do wspólnoty Kościoła, bierze udział w misji kapłańskiej, prorockiej i królewskiej, ale na różny sposób. O naszej misji kapłańskiej przypomina liturgia Mszy Świętej. Podczas liturgii eucharystycznej kapłan mówi: „Módlcie się,

aby moją i waszą Ofiarę przyjął Bóg, Ojciec wszechmogący”. Wszyscy odpowiadają: „Niech Pan przyjmie Ofiarę z rąk twoich na cześć i chwałę swojego imienia, a także na pożytek nasz i całego Kościoła świętego”.

Podczas Mszy Świętej Chrystus składa Ofiarę, a my uczestniczymy w Jego misji kapłańskiej. Chociaż inne czynności wykonuje kapłan, a inne zgromadzeni wierni świeccy, to wszyscy uczestniczymy w tej samej Ofierze.

Odtworzenie filmu: „3MC – Trzyminutowy Katechizm – 46. Kto to jest kapłan katolicki?”.

(<https://www.youtube.com/watch?v=tijW6KeK24o>)

- Jaką funkcję spełniają kapłani?
- Czym różni się kapłan katolicki od kapłanów innych religii?
- W czym imieniu kapłan składa ofiarę?
- Co znaczą słowa: „Chwile, kiedy jest najbardziej kapłanem, jest najmniej sobą”?
- Kto jest jedynym Kapłanem w Kościele?

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Podobnie wszyscy razem tworzymy jedno ciało w Chrystusie, a każdy z osobna jesteśmy nawzajem dla siebie członkami. Mamy zaś według udzielonej nam łaski różne dary: bądź dar proroctwa – aby go stosować zgodnie z wiarą; bądź to urząd diakona – dla wykonywania czynności diakońskich; bądź urząd nauczyciela – dla wypełniania czynności nauczycielskich; bądź dar upominania – dla karcenia. Kto zajmuje się rozdawaniem, niech to czyni ze szczodroblivością; kto jest przełożonym, niech działa z gorliwością; kto pełni uczynki miłosierdzia, niech to czyni ochoczo” (Rz 12,5-8).

Analiza tekstu biblijnego.

- Co tworzą wszyscy ochrzczeni?
- Kto jest głową Kościoła?
- Dlaczego wszyscy we wspólnocie Kościoła powinni dzielić się otrzymanymi darami?

Zadania, które otrzymujemy na mocy chrztu, są związane ze służbą innym. Chrystus wyznacza je konkretnej osobie. Daje nam pomoc, udzielając właściwych darów, byśmy potrafili wypełnić wyznaczone nam zadania. Jest dla nas tajemnicą, dlaczego dana osoba otrzymuje taki dar, a nie inny.

Katecheta rozdaje uczniom karty pracy. Zadaniem uczniów jest połączenie, na podstawie tekstu Pisma Świętego – Rz 12,5-8, darów z zadaniami, które wspomagają.

ODPOWIEDZIALNOŚĆ WE WSPÓLNOCIE KOŚCIOŁA	
Zadanie	Dar
głoszenie	dar upominania
nauczanie o Chrystusie	gorliwość
rozdawanie potrzebującym	proroctwa
służba wspólnocie Kościoła	urząd diakona

uczynki miłosierdzia	urząd nauczyciela
wzywanie do nawrócenia	wspierania pomocą

Poprawne odpowiedzi:

ODPOWIEDZIALNOŚĆ WE WSPÓLNOCIE KOŚCIOŁA	
Zadanie	Dar
głoszenie	proroctwa
służba wspólnoty Kościoła	urząd diakona
nauczanie o Chrystusie	urząd nauczyciela
wzywanie do nawrócenia	dar upominania
rozdawanie potrzebującym	wspierania pomocą
uczynki miłosierdzia	gorliwość

Odczytanie i analiza pracy uczniów.

Bóg, stawiając przed nami zadania, daje konkretne dary do ich wypełnienia. Te dary mają służyć nie temu, kto je otrzymał, lecz całej wspólnoty Kościoła.

- Dlaczego we wspólnoty Kościoła jesteśmy za siebie wzajemnie odpowiedzialni?
- Dlaczego mamy obowiązek pomagać innym w dążeniu do zbawienia?
- Dlaczego nasze zadania się różnią?
- Dlaczego misji Kościoła nie wypełniłyby sam kapłan ani sami ludzie świeccy?

W deklaracji Dykasterii Nauki Wiary *Dignitas infinita* o godności człowieka można wyczytać, że istnieje godność społeczna i egzystencjalna:

„(...) Kiedy mówimy o godności społecznej, odnosimy się do warunków, w jakich żyje dana osoba. Na przykład w skrajnym ubóstwie, gdy nie są zapewnione minimalne warunki, aby osoba mogła żyć zgodnie ze swoją ontologiczną godnością, mówimy, że życie tej tak biednej osoby jest życiem «niegodnym». Wyrażenie to, w żaden sposób nie wskazuje na osąd osoby, ale ma na celu podkreślenie faktu, że jej niezbywalna godność jest sprzeczna z sytuacją, w której jest zmuszona żyć... Godność egzystencjalna... Odnosi się w ten sposób do sytuacji osoby, której pozornie nie brakuje niczego niezbędnego do życia, ale która z różnych powodów ma trudności z życiem w pokoju, radości i nadziei” (DI 8).

Analiza tekstu źródłowego.

- Gdzie w swoim otoczeniu dostrzegacie sytuacje trudne?
- Gdzie ludzie cierpią biedę? Czy jest to tylko problem dotyczący krajów afrykańskich?
- W których częściach świata ludzie nie mają zapewnionego prawa do pokoju, radości i nadziei?

Wszyscy jesteśmy członkami Chrystusa. On nas łączy, więc jesteśmy za siebie nawzajem odpowiedzialni. Chrystus uczy nas miłości, tzn. troski człowieka za człowieka. Biorąc przykład z Jezusa, który wszystkich traktuje jak braci i siostry możemy naprawiać biedę tego świata i przywracać ludziom nadzieję, że wszyscy mamy godność dzieci Bożych, przez co nikt nie powinien czuć się gorszy od innych.

Katecheta rozdaje uczniom karty pracy. Zadaniem uczniów jest uzupełnienie tabeli.

ZADANIA \ MISJA	Zadania kapłana	Zadania wiernych	Moje zadania
Królewska			
Kapłańska			
Prorocka			

Odczytanie i analiza pracy uczniów.

Udział w kapłańskiej misji Chrystusa dokonuje się przez przeżywanie codzienności w postawie uwielbiana Boga, które jest związane z liturgicznym kultem Kościoła, oraz w postawie ofiarowania siebie Bogu. Także Ty jesteś wezwany do głoszenia Chrystusa i świadczenia o Nim całym swoim życiem w: rodzinie, szkole, parafii i wszędzie tam, gdzie przebywasz, wypełniając tym samym misję prorocką. Misja królewskiej to służba na rzecz bliźnich, zwłaszcza tych najsłabszych, na wzór Chrystusa, który mówił sam o sobie, że: „nie przyszedł, aby Mu służono, lecz żeby służyć” (Mk 10,45).

ZAKOŃCZENIE

Wszyscy należący do wspólnoty Kościoła mają obowiązek pomagać Chrystusowi zbawiać świat. Każdy czyni to na swój sposób, ale wszyscy robią to w Jego imieniu. Kapłan nie może wypełnić wszystkich zadań. Również sami wierni nie mogliby tych zadań wypełnić bez kapłana. Na przykład tak samo ważny jest kapłan, który organizuje zbiórkę rzeczy dla biednych, jak i ten, kto rozdaje je biednym. Obie te osoby są ważne i potrzebne. Nie jest możliwe, aby sam kapłan, bez udziału wiernych świeckich, mógł zrealizować misję Kościoła.

ZESZYT UCZNIA

Uczniowie przepisują z tablicy wyjaśnienia misji królewskiej, kapłańskiej i prorockiej oraz wklejają karty pracy.

PRACA DOMOWA

Zredaguj artykuł do gazetki parafialnej, w której zachęcisz Twoich rówieśników do aktywnego uczestnictwa w życiu parafii.

MODLITWA

Modlitwa dziękczynna za dar spotkania na katechezie.

„Chwała Ojcu ...”.

Ks. mgr Arkadiusz Wójcik – duszpasterz Parafii św. Judy Tadeusza i katecheta w Ze-spole Szkół Zawodowych nr 1 w Starachowicach.